

Utrikesdepartementet dnr UD2019/00979/NIS

(ud.remissvar@regeringskansliet.se; martin.rahm@gov.se; ud-nis@gov.se)

Remissvar från Kvinnor för fred Skåne på Lars-Erik Lundins rapport om konsekvenser av undertecknandet av FNs konvention om kärnvapenförbud.

Sverige måste stå upp för och sträva efter en kärnvapenfri värld! Kärnvapen har vållat åtskilliga katastrofer i världen; de mest kända Nagasaki och Hiroshima men provsprängningar i områden där ursprungsbefolkningar dominerar har fått ödesdiga konsekvenser för dem. Minns aboriginerna och Maralingafolket i Australien, uigurer och nomader i Kina-Ryssland-Mongoliet, och glöm inte Nevadaöken i USA, öar i Stilla Havet, Semipalatinsk i nuvarande Kazakstan och Novaja Zemlja i ryska Arktis. Med flera.

Vad kärnvapen kan åstadkomma för lidande för människor samt skada på fauna och natur torde väl ingen tvivla på. Så varför finns dessa destruktiva förintelsevapen? En enda sprängning kan ödelägga ett land på ett ögonblick, så varför inte arbeta för ett globalt förbud?

Lundinrapporten ger inga som helst besked på konsekvenserna av användningen av kärnvapen utan analyserar i stort sett bara hur relationer mellan olika länder kan påverkas OM konventionen undertecknas.

Det finns i dag närmare 15 000 kärnvapen placerade främst i nio kärnvapenstater; Ryssland, USA, Kina, Indien, Pakistan, Nordkorea, Israel, USA, Storbritannien och Frankrike. Därtill finns amerikanske Natokärnvapen utplacerade i Italien, Belgien, Tyskland, Nederländerna och Turkiet.

När ickespridningsavtalet NPT trädde i kraft för snart 50 år sedan fanns det fem kärnvapenstater. Avtalet har uppenbart inte fungerat som det var tänkt och inget talar för att det kan göra det framledes.

I handlingsplan Agenda 2030 (som antogs vid FNs toppmöte 2015) har Sverige tagit på sig att vara ledande, bland annat i de globala mål som beskriver "Fredliga och inkluderande samhällen". Konfliktförebyggande betonas ska ha kommit att ta allt större plats i Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik. Det står t ex att läsa att: *"Insatser för fred och säkerhet är en viktig del av utvecklingssamarbetet."*

Så vad vore ett undertecknande av konventionen annat än just konfliktförebyggande? Sverige har ett ansvar att axla; att ta ställning och tillsammans med de stater som redan har undertecknat FN-konventionen bekänna färg och gå i täten för en global nedrustning. Det gäller vår överlevnad; ett enda misstag kan förstöra jorden för generationer framöver. Vi har ett ansvar för de kommande och det är att förebygga och göra allt för att förhindra en katastrof.

Att ställa sig utanför en konvention om kärnvapen vore ett oacceptabelt avsteg från svensk politisk tradition. En majoritet av svenska folket vill ha ett förbud. Därför kräver vi i Skånegruppen för Kvinnor för fred att Sverige å det snaraste undertecknar FNs konvention om förbud mot kärnvapen.

För Kvinnor (och män!) för fred Skåne - Jeanette Jonsson Berglund, Ullstorp 1517, 27394 Tomelilla, 0731-002565, jea@tomelilla.nu